

Klímaintelligencia-üzenet

A CLINTEL (Klímaintelligencia-csoport) Nincs klímavészhelyzet! című, 2019-ben kiadott éghajlatváltozási világyilatkozata (World Climate Declaration, WDC) elsősorban a szakértőket szólította meg. Mostanában azonban azt tapasztaljuk, hogy közvéleménynek kezd eleget lenni a klímapánik-keltő történetekből. Hallani akarják másik oldal hangját is. A CLINTEL ennek a kívánságnak eleget téve olyan tudnivalókat nyújt át a klímáról, amelyeket a médiában nemigen lehet megtalálni.

A közvéleménynek szóló üzenetünk (Message to the Public, M2P) az emberek túlnyomó részét kitevő laikusoknak szól, szerte a világon. Az M2P lényegre törően foglalja össze és magyarázza el, hogy nincs klímavészhelyzet, és hogy a klímaváltozásra hivatkozó intézkedéseknek nincs mérhető hatása az éghajlatra. Csakis a gazdaságra fejtenek ki romboló hatást.

Az M2P szerint az éghajlati modellek teljesen alkalmatlanok politikai döntéshozásra. További következtetés, hogy az éghajlat-politikának az alkalmazkodás módjaira kell összpontosítania. A klímaváltozás mérséklésére fordított milliárdok az égvilágon senkit nem mentenek meg (egyetlen ún. klímamenekültet sem), míg az alkalmazkodás évente több millió embert ment meg.

A WCD-t és az M2P-t a CLINTEL követői milliárdnyi emberhez juttatják el, szerte a világon. Az újságolvasók nagyban segíthetik ügyünket, ha ezt az M2P-t megosztják családjukkal, kollégáikkal, barátaikkal és szomszédjaikkal. Kérjük, terjesszék a jó hírt!

A Nincs klímavészhelyzet, ezt üzenjük az embereknek” című üzenetünk így szól:

Az utóbbi évtizedekben a közvéleményt félelemkeltő történetekkel árasztották el, azt állítva, hogy a globális hőmérséklet katasztrofálisan megnő.

Klímaaktivisták szerint a közelgő végzetet az emberi tevékenység által előállított légköri CO₂ mennyiségének növekedése idézi elő. Megoldásként az úgynevezett nettó nulla emissziós politikát javasolják, az iparosodás előtti - az 1700-as évek végének megfelelő - CO₂-kibocsátást megcélózva.

Ezek az aktivisták azt is sulykolják, hogy pánikolni kell, mert fogy az idő: „Vigyázzunk, mert már csak öt percünk maradt éjfélig. Ezért haladéktalanul cselekednünk kell!” Sok ezer kutató azonban nem ért egyet; a CLINTEL (Klímaintelligencia) szakértői nyilatkozatát (<https://clintel.org/world-climate-declaration/>) 1400-nál is többen írták alá.

Vajon miért van olyan nagy különbség a klímaaktivisták félelemkeltő narratívája és azon optimista klímakutatók üzenete között, akik szerint nincs klímavészhelyzet? Mielőtt folytatná az olvasást, kérjük, nézze meg video-üzenetünket! Címe: A konszenzus találkozik a CLINTEL-lel: <https://www.youtube.com/watch?v=6rQCijG6Xhg>

Kevesen vannak tisztában azzal, hogy az összes ijesztő klímaelőrejelzést számítógépes modellek révén generálták. Sokféle összetett szakterületen szerzett tapasztalatainkból jól tudjuk, hogy mennyire félrevezető lehet a számítógépes modellezés.

Gondoljunk például a számtalan téves modell-előrejelzésre a gazdaságban, vagy a közelmúltbeli járványmodellezési hibákra. A számítógépes modellek kimenete teljes mértékben a modellkészítők által beépített előfeltételektől függ. Az elmúlt 50 évben az éghajlati modellek globális felmelegedésre és azok súlyos hatásaira vonatkozó összes előrejelzés tévesnek bizonyult. A mérnöki világ minősítése szerint: használhatatlanok.

Emlékeztetünk arra, hogy Antonio Guterres ENSZ-főtitkár számos „utolsó” figyelmeztetésében (pl. “öt perc múlva éjfél lesz!”) számítógépes szimulációkra hivatkozik, nem a valós világra. Greta Thunberg az Egyesült Államok Kongresszusa előtt bevallotta, hogy pánikkeltő kijelentésének (“Azt akarom, hogy ne reménykedjete, hanem azt, hogy pánikoljatok!”) nincs tudományos alapja (https://www.youtube.com/watch?v=t_hfwOGciH4). E tény azonban a média nem terjeszti.

A kérdést közelebbről szemügyre véve azt látjuk, hogy a klíma-modellezés előfeltételezései alapján az előre jelzett hőmérsékletek mindig túl magasak. Ennél még tragikusabb, hogy a szélsőséges *időjárás*i eseményeket – hóhullámok, aszályok, árvizek, hurrikánok stb. – tudatosan használják fel szélsőséges *klímaelőrejelzéseik* alátámasztására. A történelmi összevetés azonban azt mutatja (Goklany 2020, <https://www.thegwpc.org/content/uploads/2021/02/Goklany-EmpiricalTrends.pdf>), hogy a mostani szélsőséges időjárás eseményekben nincs semmiféle rendkívüli jelleg.

A modellek (számítógépes szimulációk) tehát „túlságosan forrón” futnak, és hogy az emberekre gyakorolt káros hatásokra vonatkozó előrejelzések több mint kétségesek. Katasztrófális jövőt vetítenek előre, de e jóslatnak semmi köze nincs a valódi megfigyelésekhez. Sokkal bölcsebb és biztonságosabb *mérésekre* hagyatkozni. A tudománytörténet azt tanítja, hogy a jelentős előrelépések mindig az új mérőműszerekhez kötődnek.

Gondoljunk csak az új James Webb űrteleszkóp által a világűréről készített látványos képfelvételekre. Hasonló reményeket fűzhetünk azokhoz a modern műholdakhoz is, amelyek *1979 óta kiváló minőségű méréseket végeznek a Föld körül*. A műholdadatok nem mutatnak extrém felmelegedést, és ezt több millió meteorológiai léggömb-mérés igazolja: www.weather.gov/bmx/kidscorner_weatherballoons

Hasznosítsuk tehát a hosszú évekre rendelkezésre álló hőmérsékletmérések bőségét! Hsá megnézzük az ipari korszak kezdetétől (1850-től) napjainkig (2020-ig) a globális átlaghőmérséklet alakulását, a mérések alapján azt találjuk, hogy 2020-ban a hőmérséklet 1,1 °C-kal magasabb, mint 1850-ben volt.

Extrapoláljuk hát a műholdas hőmérsékletet 2050-ig, feltételezve azt, hogy az elmúlt 40 év (1980-2020) hőmérséklet-emelkedése *szüntelenül és lehűléses szakasz nélkül* folytatódik! Ez a nagyvonalú előrejelzés 2050-ben 1,6 °C-kal magasabb hőmérsékletet jelez az 1850-es hőmérséklet-értékhez képest. Most itt a nagy kérdés: vajon elrettentő-e egy 1,6 °C-os

globális felmelegedés? Egy ilyen eredménynek csakugyan az a mondanivalója, hogy „már csak öt perc van éjfélig”?

Gondoljuk meg, mennyi a mai átlaghőmérséklet-különbség Oslo (az Északi-sarkvidékhez közeli nagyváros) és Szingapúr (az Egyenlítő melletti nagyvárosok egyike) között! A mérések szerint a különbség 22 °C, hússzor nagyobb, mint az 1850 és 2020 közötti globális felmelegedés, és csaknem 14-szer nagyobb, mint az 1850 és 2050 közötti „ijesztő” globális felmelegedés.

A hatalmas, 22 °C-os középhőmérséklet-különbség ellenére mindkét város virágzik, és polgáraik élvezik az életet. Miért mondogatják tehát a médiában, hogy 1850 és 2050 között egy 1,6 °C-os melegedés katasztrófához vezet („itt a vég”), miközben Oslo és Szingapúr 22 °C-os különbsége semmiféle problémát nem jelent?

A helyes válasz az *alkalmazkodás*! Az emberiség történelme lenyűgöző. Természeti környezete hatalmas változások során esett át, beleértve a Föld éghajlatának jelentős változásait is. Találékonyságának köszönhetően az ember minduntalan okos megoldásokat agyalt ki arra, hogy újra és újra megbirkózzon az előtte álló kihívásokkal. Ha ellátogat Oslóba és Szingapúrba, meggyőző bizonyítékokat talál arra, hogy az ember képes alkalmazkodni 22 °C-os éghajlati különbségekhez.

Más érdekességre is felfigyelhetünk. A diagnózis szerint a fokozatos globális felmelegedés nem jelent komoly problémát, ugyanakkor a CO₂ szerepére nem élünk semmiféle előfeltételezéssel. Úgyhogy a diagnózis ugyanúgy érvényes azok szemével nézve is, akik azt szeretnék hinni, hogy a jelenlegi globális felmelegedést teljes mértékben a CO₂ okozza.

Ne feledjük, hogy az 1900 körüli lehűlési időszakban és a hatvanas évek melegedés nélküli időszakában a légkör CO₂-koncentrációja rendületlenül emelkedett tovább. Tehát e két időszakban az anomális hőmérsékleti viselkedést vitathatatlanul az *anyatermészet* okozta. Ugyanez vonatkozik az Oslo és Szingapúr közötti nagy éghajlati különbségre is.

Végezetül még egy üzenet azoknak, akik még mindig azt gondolják, hogy a CO₂-kibocsátás környezetszennyezést jelent. A CO₂ minden földi lélethez nélkülözhetetlen. A légköri CO₂-többlet elősegítette a globális biomassza tömegnövekedését. Ami a mezőgazdaság számára is nagyon kedvező, hiszen világszerte emeli a terméshozamot.

Ha még ez az életbevágó tény sem hat meggyőzően, kérem, vegye észre, hogy modern atomerőművek révén bőven van időnk egy nagyrészt *nulla kibocsátású* globális energiarendszer létrehozására. Az azonban nagy kérdés, hogy a nulla kibocsátás értelmes cél-e.

Arra a következtésre jutottunk, hogy nem szabad megijednünk a nemzetek feletti intézmények – mint például az ENSZ és a WEF (Világgazdasági Fórum) – rémisztő történeteitől. Különösen nem volna szabad a gyermekekben *időjárás*i események felhasználásával (<https://thenewamerican.com/wef-un-push-compulsory-climate-education-to-transform-kids-into-enviro-activists/>) klímaszorongást kelteni

A kis jégkorszakot követő (már 1700 körül kezdődő) fokozatos globális felmelegedés tény, de nem okozott komolyabb problémát. Azt tanácsoljuk, hogy „élvezzük a mai éghajlatot, mert a kis jégkorszak történetei mind azt tanúsítják, hogy a hideg éghajlat viszontagságokkal teli!”

És ha továbbra is befektetünk az *innovációba*, az emberiség könnyedén meg fog tudni birkózni a felmelegedés esetleges folytatódásának mindenféle hatásával. Meg kell tehát akadályoznunk a demoralizáló és múltba visszavető *mitigációs* („klímavédelmi”) megoldásokat. Azok ugyanis hanyatláshoz és szegénységhez vezetnének.

Ehelyett a tudományon, a technológián és az oktatáson alapuló *alkalmazkodás* erejére kell összpontosítanunk. Ez egy olyan korszakhoz vezet, amelyben mindenki jólétben élhet. Tartson Ön is velünk!

Guus Berkhout, geofizikus, professzor emeritus, a Holland Királyi Művészeti és Tudományos Akadémia (KNAW) tagja, a CLINTEL elnöke

A teljes nyilatkozat elérhető az Energiapolitikai Társulat 2000 honlapján. Magyar fordítás:
Szarka László Csaba